

தானியலேின் புத்தகம் - நூற்று பதினெட்ட

எரசலமேக்கான தீர்க்கதரிசன எச்சரிக்கை: இறுதிக்கால நிகழ்வுகளின் ஒரு கறியீட்டான சித்திரணம்

Jeff Pippenger
2024-03-05

எரசலமேின் தரெக்களில் "மலேம்கீழ்மாகச் சனென்று, நகரத்தின் மீத வரவிரந்த அக்கிரமங்களாக அறிவித்த" அந்த மனிதன் அறிவித்த எச்சரிக்கையின் அறபத்தமுன்றாம் ஆண்டிலிரந்த எழபதாம் ஆண்டுவரையிலான ஏழ ஆண்டுகள், மதலில் கிறிஸ்தவின் ஊழியத்தில் முன்றரண ஆண்டுகளாகவும், பின்னர் சீஷர்களின் ஊழியத்தில் மலேம முன்றரண ஆண்டுகளாகவும் எரசலமேக்கு வழங்கப்பட்ட எச்சரிக்கையால் மன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டிரந்தன. மந்தயை கட்டரகைகள் ஏற்கனவே எரசலமேின் அழிவு சிலுவையில் அல்லது பின்னர் ஸ்தவோனின் கல்லறெதலில் நிகழ்ந்திரக்கக் சூயிதனென்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளன; ஆனால் தவேனடயை நீடிய பொறுமணை அந்த நகரமும் ஜனங்களும் மலே வரவிரந்த அவரத நியாயத்தீர்ப்பணை ஒத்திவணைத்தத.

"மலேம, 'அத எவன் மலே விழமோ, அவணை நசுக்கிப் பொடியாக்கும்.' கிறிஸ்தவணை நிராகரித்த ஜனங்கள் சீக்கிரமே தங்கள் நகரமும் தங்கள் ஜாதியும் அழிவதணைக் காணப்போகிறார்கள். அவர்களடயை மகிமணை மறியடிக்கப்பட்ட, காற்றின் மன் பறக்கும் துளணைப்போல் சிதறடிக்கப்படும். யூதர்களணை அழித்தத என்ன? அவர்கள் அதன்மலே கட்டியிரந்தால் தங்களக்கு பாதகாப்பாயிரந்திரக்கும் அந்தக் கன்மலயை. அவமதிக்கப்பட்டத தவேனடயை நன்மணை; புறக்கணிக்கப்பட்டத நீதிமணை; அற்பமாக எண்ணப்பட்டத இரக்கம். மனிதர்கள் தங்களணைத் தவேனக்கு எதிராக நிறுத்திக்கொண்டார்கள்; அவர்களுக்கு இரட்சிப்பாயிரந்திரக்கும் எல்லாமும் அவர்களுக்கே அழிவாக மாறியத. ஜீவணக்கணை தவேன் ஏற்படத்திய அணணைத்தயும் அவர்கள் மரணத்தக்கணை இரப்பதாகக் கண்டார்கள். யூதர்கள் கிறிஸ்தவணை சிலுவையில் அறணைந்ததிலயே எரசலமேின் அழிவு உட்பட்டிரந்தத. கல்வாரியில் சிந்தப்பட்ட இரத்தமே, இவ்வுலகத்திற்கும் வரப்போகிற உலகத்திற்கும் அவர்களணை அழிவில் ஆழ்த்திய பாரமாக இரந்தத. தவேனடயை கிர்பயைணை நிராகரிப்போர்மலே நியாயத்தீர்ப்பு விழும் அந்த மகா இறுதி நாளில் அப்படியே இரக்கம். அவர்களுக்கு இடறற்கன்மலயைக இரந்த கிறிஸ்த அப்போத பழிவாங்கும் மலயைக அவர்களுக்குத் தோன்றவார். நீதிமணைகளுக்கு ஜீவணாக இரக்கம் அவரடயை மகமகிமணை, தஷ்டரக்கு அழிக்கும் அக்கினியாக இரக்கம். அன்பு நிராகரிக்கப்பட்டதினாலும், கிர்பணை அவமதிக்கப்பட்டதினாலும், பாவி அழிவான்."

“பல உவமகைகளாலும் மறுமறையாகக் கொடுக்கப்பட்ட எச்சரிக்கைகளாலும், தவேனடயை காமாரனை நிராகரித்ததன் விளைவாக யூதர்களுக்கு என்ன நரேம் என்பதை இயசே காட்டினார். இந்த வார்த்தைகளில், தம்மதைத் தமது மீட்பராக ஏற்க மறுக்கும் எல்லாக் காலங்களிலுமுள்ள அனைவரிடத்திலும் அவர் உரையாற்றினார். ஒவ்வொரு எச்சரிக்கையும் அவர்களுக்கே உரியது. அசுத்தப்பட்டத்தப்பட்ட ஆலயம், கீழ்ப்படியாத காமாரன், பொய்யான திராட்சத்தோட்டக்காரர், இகழ்ச்சியுள்ள கட்டிடக்காரர்—இவர்கள் அனைவர்க்கும் ஒவ்வொரு பாவியினடயை அனுபவத்தில் ஒப்புமையுண்ட. அவன் மனந்திரும்பாவிட்டால், இவர்கள் மன்னறிவித்த நியாயத்தீர்ப்பு அவனடயைதாயிரக்கம்.” The Desire of Ages, 600.

அந்த மனிதன் எரசலமேக்கிச் சாட்சியம்பண்ணிய ஏழு ஆண்டுகாலம், மதல் மற்றுகையின்போது ஆயிரத்த இரநூற்று அறுபது நாட்கள் கொண்ட இர சம காலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அந்த ஏழு ஆண்டுகள் எரசலமேயின் அழிவதைக் கறித்தன; மலேயும் கிறிஸ்தவம் சீஷர்களும் செய்த ஊழியத்தின் ஏழு ஆண்டுகள், எரசலமேயின் அழிவின் ஆரம்பத்தைக் கறித்தன; இயசே எப்போதும் மடிவதை ஆரம்பத்தின் மூலம் விளக்கிக் காட்டுகிறார். அந்த ஏழு ஆண்டுகள், வடக்க ராஜ்யத்தின்மலே வந்த “ஏழு காலங்கள்” என்பதினாலும் மன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டன; அத ஆயிரத்த இரநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் கொண்ட இர சம காலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

நவீன ரோம், அநியாய மதரீதியுமான ரோமும் பாப்பரீதியுமான ரோமும், சொற்பொருளான எரசலமேயையும் ஆவிக்கரிய எரசலமேயையும் மிதித்தடித்த வரலாற்றை மீண்டும் நிகழ்த்தும் போது, மலேயும் கி.பி. 63ஆம் ஆண்டிலிருந்த 70ஆம் ஆண்டுவரை அந்த மனிதனால் அளிக்கப்பட்ட எச்சரிக்கையின் இர காலப்பகுதிகளின் இர வரலாறுகளையும் நவீன ரோம் மீண்டும் நிகழ்த்தும் போது, மலேயும் கிறிஸ்தவம் சீஷர்களும் மூன்றரை ஆண்டுகள் எரசலமேக்கிகள் சன்று வளையே நடந்தசன்று இர காலப்பகுதிகளால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட வரலாற்றையும் நவீன ரோம் மீண்டும் நிகழ்த்தும் போது, கடசை நாட்களில் “இனி காலம் இல்லலை” என்றிருந்தாலும், இர தனித்த காலப்பகுதிகள் வளையுடத்தப்பட்டும்.

அந்த இரண்ட காலப்பகுதிகளில் கடசையானது, விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தில் அதன் உயிர்க்கடெதியான காயம் கணமாகிய பின்பு, நவீன ரோம் விசுவாசிகள்மலே தனது இறுதி தன்புறுத்தலை நிறவைறேறும் அடயாளார்த்தமான நாற்பத்திரண்ட மாதங்களாகும். அந்த அடயாளார்த்தமான நாற்பத்திரண்ட மாதங்கள், இரண்ட காலப்பகுதிகளில் இரண்டாவது காலப்பகுதியாக இரந்த, நவீன ரோமின் நிர்வாகத் தீர்ப்பின் காலமாகும். அந்தக் காலப்பகுதிக்கு மன், லவோதிக்கயோ அட்வென்பிசத்தில் உயிரோபிரப்போரின் விசாரணதைத் தீர்ப்பு நடபைறெகிறது.

உண்மையான எரசலமேக்கு எச்சரிக்கையை வழங்கிய மனிதன் தித்தவின் மற்றுகையில் மரித்தான். அவன் அழிவின்போது மரிக்கவில்லை; அழிவுக்கு முன்பாக நிகழ்ந்த மற்றுகையின் காலத்திலே மரித்தான்; ஏனெனில் எரசலமேயின் அழிவின்போது ஒரே ஒரு கிறிஸ்தவரும் மரிக்கவில்லை.

“ஏழு ஆண்டுகள் மூலவதம் ஒருவன் எரசலமேயின் வீதிகளில் மலேம்கீழமாகச் சன்று, அந்த நகரத்தின் மலே வரவிருந்த ஐயோங்களை அறிவித்துக்கொண்டிருந்தான். பகலிலும் இரவிலும் அவன் இவ்வாறு ஒரு வனப்புலம்பலை உரத்தச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்: ‘கிழக்கிலிருந்து ஒரு சத்தம்! மறேகிலிருந்து ஒரு சத்தம்! நான்கு திசைக் காற்றுகளிலிருந்து ஒரு சத்தம்! எரசலமேக்கு விரோதமாகவும் ஆலயத்திற்கு விரோதமாகவும் ஒரு சத்தம்! மணமகன்களுக்கு விரோதமாகவும் மணமகன்களுக்கு விரோதமாகவும் ஒரு சத்தம்! ஜனங்களெல்லாருக்கும் விரோதமாக ஒரு சத்தம்!’—Ibid. இந்த விசித்திரமான மனிதன் சிறையில் அடைக்கப்பட்டும் சாட்டையடிக்கப்பட்டும் இரந்தான்; ஆனாலும் அவன் உட்களிலிருந்து எந்த மறையீடும் வளையவில்லை. இகழ்ச்சிக்கும் தஷ்பிரயோகத்திற்கும் அவன் ஒரே பதிலாகச் சொன்னது: ‘எரசலமேக்குத் ஐயோ, ஐயோ!’ ‘அதின் க்டிகளுக்குத் ஐயோ, ஐயோ!’ அவன் முன்கூறிய மற்றுகையில் அவன் கொல்லப்பட்டவரை, அவனுடைய எச்சரிக்கை மூக்கம் நிற்கவில்லை.” The Great Controversy, 29, 30.

அந்த மனிதன் மற்றுகையின்போது மரித்தான்; ஆனால் இறுதியான அழிவின்போது அல்ல. மலேயும், அந்த இறுதியான அழிவு கிரபகைக்காலம் மடிவடவைதையும் ஏழு கடசை வாதகையையும் கறிக்கிறது. ஆகையால், அந்த மனிதன் முதல் மற்றுகையின்போது எரசலமேயைவிட்ட வளையறேம்படியான செய்தியின் ஒரு சின்னமாக இரக்கிறான். அப்போது கிறிஸ்தவர்கள் ஓடிப்போனார்கள்; முதல் முன்றரை ஆண்டுகளில், எரசலமேயில் மரிக்காத ஒரு கழுவின் சின்னமாக அந்த மனிதன் இரந்தான்; இரண்டாம் முன்றரை ஆண்டுகளில், கிரபகைக்காலம் மடிவடவைதற்கு முன் மரிக்கும் கடசை கிறிஸ்தவர்களின் சின்னமாக அவன் இரக்கிறான். முதல் காலப்பகுதியில் அவன் ஒரு இலட்சத்த நூற்பத்திநான்காயிரத்ததை அடையாளப்படுத்துகிறான்; இரண்டாம் முன்றரை ஆண்டுகாலப்பகுதியில், இரண்டாம் காலப்பகுதியில் மரிக்கும் பரெந்திரளான சூட்டத்தினரை அவன் பிரதிநிதித்தவப்படுத்துகிறான்.

அந்த மனிதனின் செய்தி வரலாற்றாசிரியரால் பதிவு செய்யப்பட்டது, மலேயும் அத ஆறு கரல்களால் வளையப்பட்டதப்பட்டது. இறுதியில் அவன் சிறையில் அடைக்கப்பட்டபோது, அவனுடைய ஏழாவது மற்றும் இறுதியான செய்தி எரசலமேக்கும் அதன் கடியிரப்பினரக்கும் எதிராக “ஐயோ, ஐயோ” என்பதாக இரந்தது. பதிவு செய்யப்பட்ட முதல் “கரல்” “கிழக்கிலிருந்து வந்த ஒரு கரல்” ஆக இரந்தது; அவனுடைய கடசை செய்தி

“ஐயோ” என்பதாக இரந்தத. அவனடயை செய்தியின் மதல் சூறம், அவனடயை செய்தியின் கடசை சூறம், இஸ்லாமனை பிரதிநிதித்தவப்படத்தம் வதோகமச் சின்னமாக இரந்தத; ஏனெனில் வதோகமத்தில் இஸ்லாம் “கிழக்கின்” பிள்ளைகளாகும், மலேயம் அவர்கள் “கிழக்கக் காற்றால்” பிரதிநிதித்தவப்படத்தப்புகிறார்கள். அவனடயை இறுதியான செய்தியில் “ஐயோ” என்ற சொல்லின் இரட்டிப்பு, நவீன பாபிலோனின் மடிவகைக் பிரதிபலிக்கிறது; அப்போது பூமியின் ராஜாக்கள் “ஐயோ, ஐயோ, அந்த மகா நகரம்” என்ற மூன்று மறை கதறுகிறார்கள். வளெளிப்படத்தின் விசவேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள மூன்று வசனங்களில் “alas” என்று மொழிபயெர்க்கப்பட்டள்ள கிரகேகச் சொல், எட்டாம் அதிகாரம், பதினமூன்றாம் வசனத்தில் “woe” என்று மொழிபயெர்க்கப்பட்டள்ளது.

அப்பொழுது நான் நோக்கினேன்; வானத்தின் நடவடே பறந்தகொண்டிரந்த ஒரு துதனை கண்டம் கட்டேட்டம் இரந்தனே; அவன் பெரிய சத்தத்தோடே: இன்னம் எக்காளம் ஊதப்போகிற மூன்று துதர்களின் மற்ற சத்தங்களினால் பூமியில் வாசம்பண்ணுகிறவர்களுக்கக் ஐயோ, ஐயோ, ஐயோ என்ற சொல்லினான்! வளெளிப்படத்தின் விசவேஷம் 8:13.

அந்த மனிதனின் “ஐயோ, ஐயோ” என்ற அறிவிப்பு, மூன்று ஐயோக்களின் மும்மடங்கான பயன்பாட்டைக் கறிக்கிறது; ஏனெனில் மதல் ஐயோவின் சூறகள், இரண்டாம் ஐயோவின் சூறகளுடன் “வரி மீது வரி” இணைக்கப்பட்டபோது, மூன்றாம் ஐயோவின் சூறகளனை அடயைாளப்படத்துகின்றன. அதபோலவடே, பதினெட்டாம் அதிகாரத்தில் பூமியின் அரசர்கள் “அலாஸ், அலாஸ்” என்ற மூன்று மறை சூறவது, மதல் மற்றும் இரண்டாம் ஐயோக்களால் நிறுவப்பட்டபடியே, மூன்றாம் ஐயோவகைக் கறிக்கிறது. அந்த மனிதனின் செய்தியின் ஆரம்பமும் மடிவும், மூன்றாம் ஐயோவாகிய இஸ்லாமின் செய்தியனை மன்னரவாகச் சுட்டிக்காட்டின.

அவரடயை செய்தியின் மதல் வளெளிப்பாட, “கிழக்கிலிரந்த” வந்த ஒரு சத்தமாக இரந்தத; “கிழக்க” என்பது இஸ்லாமின் ஒரு கறியீடாகும்; ஆனால் அத கிழக்கில் உதிக்கம் மத்திரயைட்டம் துதனை அடயைாளப்படத்ததலுமாகும்.

இதற்குப் பின்பு, பூமியின் நான்கு மூலகைகளிலும் நின்று, பூமியின்மலேயம் சமத்திரத்தின்மலேயம் எந்த மரத்தின்மலேயம் காற்ற வீசாதபடிக்க, பூமியின் நான்கு காற்றுகளையும் பிடித்தக்கொண்டிரந்த நான்கு துதர்களனைக் கண்டனே. மலேயம், உயிரள்ள தவேனடயை மத்திரயைனை உடயை வறேொர துதன் கிழக்கிலிரந்த ஏறிவரவதகைக் கண்டனே; அவன், பூமியையும் சமத்திரத்தையும் சதேப்படத்த அதிகாரம் கொடக்கப்பட்டிரந்த அந்த நான்கு துதரிடத்தில் மகாசத்தத்தோட, சூப்பிட்ட, “நாம் எங்கள் தவேனடயை ஊழியக்காரர்களின் நற்றுகளில்

அடயாளப்படுத்துகிறது; அத கடசை மழயாகும்; மலேயம் எல்லா தீர்க்கதரிசிகளும் கடசை நாட்களைப் பற்றியே உரயாடகின்றனர். "மறேயு"வின் சயெய்தி, பிந்தயை மழசை சயெய்தியின் ஓர அடயாளமாக இரந்த, ஆராதிப்பவர்களின் இரண்ட வகப்புகளை உண்டாக்குகிறது. அந்த வகப்புகளில் ஒன்று, பிந்தயை மழசை சயெய்தியை அறிந்தகொள்ள மடியாத; ஏனெனில் அவர்கள் "இந்த காலத்தை உணர்ந்த கொள்ளவில்லை."

ததனின் சயெய்தியின் அடத்த துற "நான்கு காற்றுகளின்" சத்தமாகும்; அத மத்திரயைடம் சயெய்தியாகவும், மூன்றாம் ஐயோவினால் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படும் இஸ்லாமின் கோபமள்ள கதிரயைின் சயெய்தியாகவும் உள்ளது. அடத்த துற எரசலமேக்கும் ஆலயத்தக்கும் எதிரானதாக உள்ளது; இவ்வாறு, இரட்சிப்பிற்கான தங்களுடயை உரிமகைக் கோரிக்கயை கிறிஸ்தவில் அல்லாமல், ஆலயத்திலும் தவேனுடயை தரேந்தடெக்கப்பட்ட ஜனங்களாகிய தங்கள் பாரம்பரியத்திலும் அடிப்படயாகக் கொண்டிரப்பதினால் புறக்கணிக்கப்பட்ட சலெ்கின்ற ஓர வகை மக்களைச் சட்டிக்காட்டும் எல்லா தீர்க்கதரிசிகளின் சயெய்தியயும் இது அடயாளப்படுத்துகிறது. அவர்கள் பரிசுத்த வரலாறு மடிவதம் "கர்த்தரடயை ஆலயம், கர்த்தரடயை ஆலயம் நாங்களே" என்று அறிவிப்பவர்களாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறவர்கள். எரசலமேக்கும் ஆலயத்தக்கும் எதிரான சயெய்தியே லவோதிக்கயோவின் சயெய்தியாகும்.

திரச்சபை பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமயைால் உயிர்ப்பிக்கப்படவில்லை என்பதில் ஆச்சரியப்படத் தவேயையில்லை. ஆண்களும் பண்களும் கிறிஸ்த அளித்த போதனயைை ஒதுக்கிவதைத் தவரகின்றனர். கோபமும் பரோசயையும் வறெறி பறெறு தவரகின்றன. ஆத்தமா-ஆலயம் தன்மார்க்கத்தால் நிறைந்தள்ளது. கிறிஸ்தவுக்கப் இடமில்லை. மனிதர் தங்களுடயை சொந்த வக்கிரமான வழிகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். இரட்சகரின் வார்த்தகளை அவர்கள் சலெகொடக்கமாட்டார்கள். கடிந்தரகையையும் எச்சரிக்ககையையும் நிராகரித்த, விளக்கத்தண்ட, தன் இடத்திலிரந்த அகற்றப்படும் தவரயில், ஆவிக்கரிய பகத்தறிவு மனிதக் கரத்தக்களால் கழப்பமடயையும் தவரயில், அவர்கள் தங்களைத் தாமதே தங்களுடயை ககைளில் ஒப்படதைத்தக்கொள்கின்றனர். ஊழியத்தில் கறவைடயைவர்களாயிரந்தம், 'கர்த்தரடயை ஆலயம், கர்த்தரடயை ஆலயம் நாமே' என்று சொல்லி தங்களை நியாயப்படுத்துகின்றனர். தங்கள் சொந்த கற்பனயைின் ஒளியைப் பின்பற்றும்படி தவேனுடயை நியாயப்பிரமாணத்தை அவர்கள் ஒதுக்கிவகைக்கின்றனர்." Review and Herald, April 8, 1902.

பின்னர் அந்தத் ததன், "வரி மலேவே வரி" என்ற மறயைின் ஓர கறியீடாக, மணமகன்களுக்கும் மணமகன்களுக்கும் எதிராகத் தன் எச்சரிக்கைச் சயெய்தியின் கரலை உயர்த்தினான்; ஏனெனில் கடசை நாட்களின் தீர்க்கதரிசன வரி, நோவாவின் நாட்களிலிரந்த தீர்க்கதரிசன வரியைப்

போலவே இரக்கும்; அந்நாள்களில் அவர்கள் திரமணம் செய்து கொண்டிருந்த அதே வேளையில், அழிவின் பரவலென்பது அவர்களின் உலகியலான ஆசைகளையும் திட்டங்களையும் மூழ்கடிக்கத் தயாராயிருந்தது.

“இறதிக் காலங்களில் மனிதர் உலகியலான மயற்சிகளிலும், இன்பவறையிலும், சலெவம் சரேப்பதிலும் மிழமயைக மூழ்கிப்போவார்கள் என்று வதோகமம் அறிவிக்கிறது. அவர்கள் நித்திய சத்தியங்களுக்குக் கண்கூர்மயைற்றவர்களாய் இரப்பார்கள். கிறிஸ்து கூறுகிறார்: ‘நோவாவின் நாட்களில் இரந்ததபோல, மனஷுகமாரண்டயை வரகயையும் அப்படியே இரக்கும். ஜலப்பிரளயத்திற்கு மன்பிரந்த அந்த நாட்களில், நோவா பழைக்கள் பிரவசேத்த நாள் வரையில் அவர்கள் புகித்தம் கடித்தம், கலியாணம் செய்தம் கலியாணம் செய்து கொடுத்தம் இரந்தார்கள்; ஜலப்பிரளயம் வந்த அவர்களையெல்லாரயையும் வாரிக்கொண்டபோகும் வரையில் அவர்கள் அறியாதிரந்தார்கள்; மனஷுகமாரண்டயை வரகயையும் அப்படியே இரக்கும்.’ மத்தயே 24:37-39.”

“இன்றும் அதவே நடபைறெகிறது. தவேன் இல்லலை, பரலோகம் இல்லலை, மறமலை இல்லலை என்பதபோல், மனிதர்கள் லாப வேட்டையிலும் சுயஇன்பச் சுகவிலாசத்திலும் விரைந்த பாய்ந்த சலெகின்றனர். நோவாவின் நாட்களில், பிரளயத்தபற்றிய எச்சரிக்கலை, மனிதர்களையெல்லாருடயை தன்மார்க்கத்தில் அதிர்ச்சியுறச் செய்து, மனந்திரம்புதலுக்குக் சூப்பிடவதற்காக அனுப்பப்பட்டது. அதபோலவே, கிறிஸ்துவின் விரைவான வரகயைப்பற்றிய செய்தி, மனிதர்களையெல்லாருடயை காரியங்களில் அவர்கள் மிழுகியிருக்கும் நிலையிலிருந்து எழப்புவதற்காகக் கறிக்கோளாகக் கொண்டது. அவர்கள் நித்திய யதார்த்தங்கலையெண்ணும் மனப்பாங்கிற்கு விழிப்புணர்த்தப்பட்ட, ஆண்டவரின் மசேகைக்கான அழபைப்பை கவனமடன் ஏற்கும்படி அத நோக்கமடயைதாக்கும்.

“சுவிசவேத்தின் அழபைப்பு மிழ உலகத்தார்க்கும் வழங்கப்பட வேண்டியது—‘ஒவ்வொரு ஜாதிக்கும், கலத்திற்கும், மொழிக்கும், ஜனத்திற்கும்.’ வளெளிப்படத்தின விசவேஷம் 14:6. எச்சரிப்பும் இரக்கமும் நிறைந்த இறதியான செய்தி தன் மகிமையினால் பூமியெங்கும் ஒளிர்ச் செய்யப்பட வேண்டியது. அத மனிதர்களின் எல்லா தரப்பினரயையும்—பணக்காரரும் ஏழகைகளும், உயர்ந்தவர்களும் தாழ்ந்தவர்களும்—சனென்று அடயை வேண்டும். ‘பரெவழிகளுக்குக் வேலியோரங்களுக்குக் புறப்பட்டச் சனென்று,’ என்று கிறிஸ்து சொல்லுகிறார், ‘என் வீட நிரம்பும்படிக்கு அவர்கள் உள்ளே வரம்படி அவர்களையெல்லாருடயை வற்புறத்தங்கள்.’” Christ’s Object Lessons, 228.

எச்சரிக்கையின் இறதியான அம்சம் மந்தயைப் பகதியில் வலியுறத்தப்பட்டள்ளது. “எல்லா ஜனங்களுக்குக்” விரோதமான சத்தமாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட அந்தச் செய்தி, இரட்சிக்கப்படவதற்காகச்

சுவிசேஷத்தின் கோரிக்கைகளை நிறவைற்ற வணேடிய அவசியத்தை வளெிப்படுத்தம் நித்திய சுவிசேஷமாகும். நித்திய சுவிசேஷத்தின் டுதல் கோரிக்கை தவேனதைப் பயப்படுத்தலாகும்; அந்தப் பயம், ஜீவனள்ள தவேனையை சுமாரனாகிய கிறிஸ்துவை சிலுவையில் ஏற்றியது நம்முடையை பாவங்களே என்ற யதார்த்தத்தின் அடிப்படையில் நிலநெறித்தப்பட்டள்ளது.

தம்முடையை ஏழு ஆண்டுக் கற்பித்தல் ஊழியத்தின் காலத்தில் எரசலமேக்கக் கொடக்கப்பட்ட தூதவரின் ஒவ்வொரு தூறும் நித்திய சுவிசேஷத்தையே பிரதிநிதித்தவப்பட்டத்தியது; அத கி.பி. 27 டுதல் கி.பி. 34 வரவை கிறிஸ்த அநகேரோடள்ள உடன்படிக்கையை உறதிப்பட்டத்திய அந்த ஏழு ஆண்டுகளில் அறிவிக்கப்பட்ட அதே சுவிசேஷமாகும். இதுவே கடசை நாட்களின் இறதி இரண்ட காலப்பகுதிகளிலும் அறிவிக்கப்படும் நித்திய சுவிசேஷமாகும்; மலேம் இது பிந்தையை மழயைின் செய்திக்கே உரியதாக, முன்றாம் ஐயோவின் இஸ்லாம் என்னும் செய்தியாக இரக்கிறது. இது ஒரு இலட்சத்த நாற்பத்தினாலாயிரம் பரேின் டுத்திரையிட்டலயையும், கோதமயையையும் களகையையும் பிரித்தலயையும், களகையின் லவோதிக்கயே நிலயையும், மலேம் "வரி மலே வரி" எனப்படும் பிந்தையை மழயைின் டுறயையலின் சின்னமாகத் தீர்க்கதரிசனத்தின் டும்மடங்கு பயன்பாட்டயையும் அடயாளப்பட்டத்துகிறது.

அந்த வரலாற்றிலுள்ள ஏழு ஆண்டுகளின் செய்தி, கிறிஸ்தவின் செய்தியும் பணியும் டுதன்முறயாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டதிலயே அங்கமாக இரந்த "பழிவாங்கும் நாட்கள்" என்பதன் தீர்க்கதரிசனச் சூழலுக்கள் அமகைக்கப்பட்டள்ளது; மலேம் அவரடயை செய்தியும் பணியும் இறதி நாட்களில் ஒரு இலட்சத்த நாற்பத்தினாலாயிரத்தினரால் மறுபடியும் மீளச்செய்யப்பட வணேட்டம். அப்பொழுது அவர்கள் தங்களடயை செய்தியை "தவேனடயை பழிவாங்கும் நாட்கள்" எனும் தீர்க்கதரிசனச் சூழலுக்கள் அடயாளப்பட்டத்தவார்கள். தவேனடயை "பழிவாங்குதல்" சுறித்த வதோகமத்தில் இர மாதிரிகள் அவரடயை வார்த்தகைக்கள் பிரதிநிதித்தவப்பட்டத்தப்பட்டள்ளன: அவரடயை ஜனங்கள்மலே அவர் சலெுத்தம் பழிவாங்குதலும், அவரடயை சத்தரக்கள்மலே அவர் சலெுத்தம் பழிவாங்குதலும்.

லவேயராகமம் இரபத்தாறு அதிகாரத்தில் உள்ள "ஏழு காலங்கள்" என்பது, தவேன் தம்முடயை கலகக்கார ஜனங்கள்மலே கொண்டவரம் பழிவாங்குதலை விளக்குகிறது; அந்தப் பழிவாங்குதல், பரிசுத்தஸ்தலமும் சனேயும் நரேமயாகவும் ஆவிக்கரியவிதமாகவும் மிதிக்கப்பட்டதலயும் உட்கொண்டள்ளது. பரிசுத்தஸ்தலமும் சனேயும் மிதிக்கப்பட்டதல் என்ற அடயாளவியலில், தவேன் தம்முடயை சத்தரக்கள்மலே கொண்டவரம் பழிவாங்குதலின் அடயாளமும் பிரதிநிதித்தவப்பட்டத்தப்பட்டள்ளது. கடசை நாட்களில், தம்முடயை

ஜனங்களுக்க விரோதமான தவேண்டயை பழிவாங்குதல், விரைவில் வரவிரக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமையைச் சட்டத்தின் போது லவோதிக்கயே ஆத்வெந்திசம் துப்பிவிடப்படவதினால் பிரதிநிதித்தவப்படத்தப்புகிறது. அந்த வழிக்கறியில், நவீன பாபிலோன்மலோன அவரடயை பழிவாங்குதலும் ஆரம்பமாகிறது.

லவோதிகயே அத்வெந்திசத்தின்மலே நிகழும் உயிரோடிரப்போரின் ஆராய்ச்சித் தீர்ப்பும், அதற்குப் பின்னர் தீரவின் வசீயின்மலேயும் அவள் ஏறிச் சவாரி செய்த ஆட்சி செய்யும் மிரகத்தின்மலேயும் நிறவைறேறப்படும் நிர்வாகத் தீர்ப்பும், ஒவ்வொரு தரிசனத்தின் பலனும் நிறவைறேறும் கடசை நாட்களின் தீர்க்கதரிசன வரலாறாகும். ஒவ்வொரு தரிசனமும் அந்த இர தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதிகளுக்கே பொருந்தப்பண்ணப்பட வணேட்டம்; ஏனெனில் பிந்திய மழயைின் செயல்முறை என்பது தீர்க்கதரிசன வரியின்மலே தீர்க்கதரிசன வரியைப் பயன்படுத்தலாகும். அந்த இர வரலாறுகளின் தடொடக்கத்தில், அந்தக் கட்டத்தில் உயிரோடிரப்போர் பூமியின் வரலாற்றின் கடசை தலமையிலுள்ளவர்கள் என்பதை நிரூபிக்கும் ஒரு "அடயைாளத்தை" இயசே சுட்டிக்காட்டினார்.

முதல் காலப்பகுதி, 2001 சபெட்டம்பர் 11 அன்று ஒரு இலட்சத்த நாற்பத்தநான்கு ஆயிரம் பரேன் டுத்திரயைிடதல் தடொடங்கியபோது ஆரம்பமானது. கிறிஸ்த லுக்கா 21-ல் அடயைாளப்படுத்திய "அடயைாளம்" அந்த வழிக்கறிக்ுகள் அமகைக்கப்பட்டது.

அடத்த கட்டரயையில் இந்த ஆய்வை நாம் தடொடர்வோம்.

"இப்போது, சகோதரரே, விளக்கை ஏந்திச் சலெல்லும் அந்த மனிதனுடன் நாமும் எங்கள் நிலைப்பாட்டை எடுத்தக்கொள்ள வணேட்டம் என்று தவேன் விரம்புகிறார்; ஒளி இரக்கும் இடத்திலும், தவேன் எக்காளத்தக்க தளெிவான ஓசயைகைக் கொடுத்திரக்கிற இடத்திலும் நாங்கள் எங்கள் நிலைப்பாட்டை எடுத்தக்கொள்ள விரம்புகிறோம். நாமும் எக்காளத்தக்க தளெிவான ஓசயைகைக் கொடுக்க விரம்புகிறோம். நாம் கழப்பத்திலும் இரந்தோம், சந்தகேத்திலும் இரந்தோம், சபகைள் சாகத் தயாராக உள்ளன. ஆனால் இப்போது இங்கே நாம் வாசிக்கிறோம்: 'இதற்குப் பின்பு, மிகந்த அதிகாரமள்ள வறொரு துதன் வானத்திலிரந்த இறங்கி வரவதகைக் கண்டனே; பூமி அவண்டயை மகிமயைினால் ஒளிர்ந்தது. அவன் வல்லமயையுடன், பரொலியாய்ச் சத்தமிட்ட: மகத்தான பாபிலோன் விழந்தது, விழந்தது; அத பிசாசுகளின் வாசஸ்தலமாகவும், அசுத்தமான ஒவ்வொரு ஆவியின் தங்கமிடமாகவும், அசுத்தமும் அரவரப்புகள்ள ஒவ்வொரு பறவயைின் துண்டாகவும் ஆகிவிட்டது என்று சொல்லினான்' [வளெிப்படுத்தின விசேஷம் 18:1, 2]."

"இப்போது, வானத்தின் ஒளி எங்களிடத்தில் வரம்போது அதிலுள்ள எதயைாவது அறிந்தகொள்ளும் நிலமையில் நாம் இல்லாவிட்டால், அந்தச் செய்தியைப் பற்றி எதயையும் நாம் எவ்வாறு அறிந்தகொள்ளும்

போகிறோம்? மலேம், தவேனடயை ஆவியானவர் அவர்களான அனப்பியிரக்கிறார் என்பதற்கான ஒரு தகள்ளவும் சான்ற நமக்கில்லாதபோதிலும், நம்மடன் ஒத்தக்கொள்ளும் ஒருவரிடமிருந்த அத எங்களிடத்தில் வரம்போத, மிக ஆழ்ந்த வஞ்சகத்தையே சூட உடனே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களாயிரப்போம். கிறிஸ்து சூறினார்: 'நான் என் பிதாவின் நாமத்தில் வந்திரக்கிறேன்; ஆனாலும் நீங்கள் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை' [யோவான் 5:43-ஐ காண்க]. இப்போத, மினியாபொலிஸிலிருந்த சூட்டத்திற்குப் பின்பு இதவரை இங்கே நடபைற்ற வந்திரக்கிற செயல் இதவே. ஏனெனில், உங்கள் கரத்தக்களோட, ஒத்தப்போகாத ஒரு செய்தியை தவேன் தமத நாமத்தில் அனப்புகிறார்; ஆகையால் [நீங்கள் மடிவுகூறவது] அத தவேனிடமிருந்த வந்த செய்தியாக இரக்க மடியாத என்பதாகும்." Sermons and Talks, volume 1, 142.